

og 3, vil være mindre egnede til at sikre opfyldelsen af formålet.

Med hensyn til § 8, nr. 2, lægger Jurisdiktionsudvalget herved ligesom Justitsministeriet navnlig vægt på, at den omsorgspligt, som følger af forældremyndighedsloven, kun gælder for forældrene (forældremyndighedsindehaverne), og at en straffemyndighed, der bygger på denne pligt, derfor ikke vil omfatte andre personer, som foretager eller medvirker til foretagelsen af kvindelig omskæring i udlandet, uanset om disse andre personer måtte være danske statsborgere eller herboende udlændinge.

For så vidt angår straffelovens § 8, nr. 3, er bestemmelsen i dag begrænset til handlinger, der foretages uden for folkeretligt anerkendt statsområde over for personer, der er danske statsborgere eller bosat i Danmark. Efter Jurisdiktionsudvalgets opfattelse vil en udvidelse af dette passive personalprincip, således at der uden hensyn til, hvor gerningsmanden hører hjemme, hjemles dansk straffemyndighed i alle tilfælde, hvor en pige eller ung kvinde, der er dansk statsborger eller bosat her i landet, bliver omskåret i udlandet inden for folkeretligt anerkendt statsområde, være for vidtgående. Udvalget lægger herved vægt på, at en sådan udvidelse ville betyde, at personer uden tilknytning til Danmark – ikke blot på gerningstidspunktet, men også på påtaletidspunktet – og uden mulighed for at kende de normer, der ligger bag forbudet mod kvindelig omskæring, inddrages under dansk straffemyndighed. En sådan udvidelse ville således f.eks. omfatte personer, der alene har kendskab til normerne i områder, hvor kvindelig omskæring ikke er ulovlig, men tværtimod anses som en naturlig del af den lokale kulturtradition. Det generelle spørgsmål om en eventuel udvidelse af det passive personalprincip vil blive behandlet mere indgående i udvalgets kommende arbejde.

Samlet kan Jurisdiktionsudvalget – se dog særudtalelsen fra Gorm Toftegaard Nielsen nedenfor – således tilslutte sig, at den tilsigtede udvidelse af dansk straffemyndighed i forhold til kvindelig omskæring, der foretages i lande, hvor det ikke er strafbart, søges gennemført ved en ændring af straffelovens § 7.

Jurisdiktionsudvalget finder samtidig grund til at fremhæve, at den nye bestemmelse ikke bør føre til den modsætningssslutning, at dansk straffemyndighed i forhold til overgreb i øvrigt, som forældre hjemmehørende i Danmark måtte begå

mod deres børn i udlandet, herefter ikke vil kunne støttes på straffelovens § 8, nr. 2.

5. Afgrænsningen af personkredsen i den foreslåede bestemmelse

5.1. Den foreslåede bestemmelse er som nævnt begrænset til personer, der på gerningstidspunktet havde dansk indfødsret eller var bosat i den danske stat.

Som begrundelse for denne afgrænsning er det anført, at Justitsministeriet finder det rigtigst, at den foreslåede undtagelse fra kravet om dobbelt strafbarhed alene omfatter handlinger, som er foretaget i udlandet, efter at den pågældende har opnået dansk indfødsret eller bosat sig her i landet, således at vedkommende i almindelighed på gerningstidspunktet må formodes at være bekendt med grundlæggende normer i det danske samfund.

Jurisdiktionsudvalget er enig i, at udlands-handlinger begået af personer uden tilknytning til Danmark på gerningstidspunktet ikke bør inddrages under dansk straffemyndighed, hvis de pågældende ikke har mulighed for at kende de normer, der ligger til grund for forbudet mod kvindelig omskæring.

Da disse normer imidlertid ikke kun gør sig gældende i Danmark, fører dette synspunkt ikke nødvendigvis til, at bestemmelsen – således som det er sket i forslaget til ny § 7, stk. 3 – bør være begrænset til personer, der på gerningstidspunktet er danske statsborgere eller bosat her i landet.

Efter Jurisdiktionsudvalgets opfattelse kunne formålet med lovændringen således tale for, at bestemmelsen også bør kunne anvendes i forhold til personer, der efterfølgende (dvs. på påtaletidspunktet) har opnået et tilhørsforhold til Danmark, når blot det må formodes, at de på gerningstidspunktet var bekendt med de normer, der ligger til grund for forbudet mod kvindelig omskæring. Udvalget er dog afstædt fra at stille forslag om en sådan udvidelse, der næppe ville kunne udformes på en tilstrækkelig klar og præcis måde. Hertil kommer, at de pågældende i nogle af disse tilfælde vil kunne være undergivet straffemyndighed i det land, som de var hjemmehørende i på gerningstidspunktet. Er dette tilfældet, vil der eventuelt kunne blive spørgsmål om udlevering til eller overførsel af retsforfølgning fra det pågældende land.

5.2. I den foreslåede bestemmelse anvendes udtrykket »bosat i den danske stat«. Samme ud-